

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kniha apokryfů, Karel Čapek

PILÁTŮV VEČER

Toho dne večerel Pilát se svým pobočníkem: byl to mladý poručík Suza, rodem z Kyrenaiky. Suza ani nepozoroval, že je místodržitel nějak zamlklý, a vesele žvanil rozjařen tím, že poprvé v životě zažil zemětřesení.

„To vám byla švanda,“ hlaholil mezi jídlem. „Když se po obědě udělala ta tma, běžel jsem ven podívat se, oč jde. Na schodech se mně zdálo, že mně z ničeho nic brkly nebo ujely nohy či co, – no, k smíchu to bylo; namouduši, Excellence, jakživo by mě nenapadlo, že tohle je to celé zemětřesení. A než jsem se dostal za roh, už proti mně běží úprkem nějakí civilisté s očima navrch hlavy a křičí: Hrobové se otvírají a skály se pukají! Těbůh, povídám si, že by zemětřesení? Človče, říkám si, máš ty štítko! To přece je dost vzácný přírodní úkaz, že?“

Pilát pokynul. „Jednou jsem už viděl zemětřesení,“ řekl. „To bylo v Cilicii, počkej, bude tomu sedmnáct let – tak nějak. Tehdy to bylo větší.“

„Ono se dohromady nic nestalo,“ hlásal Suza bezstarostně. „U brány k Hakeldamě se udrolil kousek skály – ano, a na hřbitově se otevřelo pár hrobů. Se divím, že tady pochovávají tak mělko, stěží na loket. Však jim to v létě smrdí.“ „Zvyk,“ zabručel Pilát. „Například v Persii vůbec nepochovávají.

Položí mrtvolu na slunce a je to.“ „To by se mělo zakázat, pane,“ mínil Suza. „Z důvodů hygienických a podobně.“ „Zakázat,“ mumlal Pilát. „To bys jim musel pořád něco poroučet a zakazovat; to je špatná politika, Suzo. Jen se jim neplést do jejich věcí – pak je aspoň pokoj. Když chcete žít jako zvěř, tak spánembohem. Ach, Suzo, já už viděl mnoho zemí.“

„Ale to bych rád věděl,“ vracel se Suza k svému největšímu zájmu, „z čeho se udělá takové zemětřesení. Třeba jsou pod zemí nějaké díry, které se z ničeho nic sesují. Ale proč by se při tom tak zatměla obloha? To mně nejde na rozum. Ráno přece byl takový obyčejný, jasný den –, „Prosím za odpuštění,“ ozval se starý Papadokitis, Řek z Dodekanesu, který jim posluhoval. „Ono se to dalo čekat už od včerejška, pane. Včera byl takový rudý západ, pane, a já povídám kuchařce, Myriam, zítra bude bouřka nebo cyklón. A mně, povídá Myriam, bolí v kříži. Něco se dalo čekat, pane. Prosím za prominutí.“

- I. Text zařadte do literárního druhu a žánru, vše dokazujte na ukázkách
- II. Uvažte, o jakou literární formu a variantu jde. Opětně dokazujte na citacích částí textu
- III. Nacházejí se v ukázce tropy? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci
- IV. Nacházejí se v ukázce figury? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci

Použitá literatura:

ČAPEK, Karel. *Menší prózy. Kniha apokryfů*. 1. souborné vyd. Praha: Československý spisovatel, 1992, s. 55–56.